

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордену Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 9 (883)

Субота, 16 березня 1957 р.

Ціна 20 коп.

10 березня на зборах шефського активу університету. Розмова почалася ще до їх відкриття.

Фото О. Кузіна.

Нам потрібна допомога!

БІЛЬШЕ ста студентів географічного, біологічного та історичного факультетів ХДУ, колишніх студентів пединституту, ще мешкають в інститутському гуртожитку по Фанінському провулку, 3. Вони займають третій, четвертий та п'ятий поверхи окремого крила корпусу. «Автономія», як жартома говорять мешканці.

Але і в дійсності така «автономія» існує. Причому, автономія без рівноправності.

При читальному залі гуртожитку є велика бібліотека, де чимало учбової і художньої літератури. Однак, користуватися учбовими посібниками, наприклад, з історії КПСР, студентам університету не дозволяють. Навіть художню літературу, яку кожний би охоче почитав у вільний час, нашим студентам не видають.

Ще гірше справа з побутовими кімнатами. Студенти-географи навчаються в університеті у другу зміну. А плити в гуртожитку починають топтити лише в другій половині дня. І єдине, чим може користуватися студент у сніданок та в обід — це кип'яток. Та й тут бувають перебої через погане постачання води.

Все це, звичайно, не дріб-

ниці. Але те, що трапилося в останні дні, по-справжньому обурливе.

Студенти-біологи одержали стипендію. Як завжди, залишивши гроші дома і закривши кімнати, дівчата пішли на лекції. А за час їх відсутності стороння людина забрала в кімнати і викрала 1200 карбованців. Цю людину пропустив у гуртожиток швейцар, бачили в медпункті, дружина коменданта зустрічала на поверхах, навіть черговий сидів в 10 метрах від того місця, де ходив непроханий гість. Але «університетська половина» їх не цікавила.

Коли ж студенти звернулися з претензіями до коменданта, він був вражений їхньою «наглистю». «Самі винні, — заявив він, — не призначили свого чергового. Ви — університетські, і я за вас не відповідаю».

Про все це відомо, наприклад, в деканаті географічного факультету. Але далі обіцянок справи не йдуть. Отже, ми й зараз самі по собі. Як кажуть, від одних одстали, а до інших не пристали. Нам потрібна допомога, оперативна і ділова.

За дорученням групи студентів,

ЧУРСІН, ЗУСЬКО,

ДОЛОТ.

Зустріч з школярами

Нещодавно в 6-й середній школі міста Харкова відбулася зустріч учнів 9—10-х класів з шефами — студентами нашого університету. Майбутні хіміки, фізики, історики з захопленням розповідали про потрібну і цікаву роботу, якій вони вирішили присвятити життя, про свою майбутню професію, про свої факультети. А перед концертом, який був даний спільними силами школярів і студентів, старшокласники, обступивши гостей, задали десятки найрізноманітніших запитань, які стосувалися студентського життя, правил прийому у вуз, комсомольського життя в університеті і т. ін.

Це була тепла, дружня зустріч.

Звітує молодий поет

У понеділок, 11-го березня, відбулося чергове засідання літературної студії, на якому обговорювалася підготовлена до друку збірка віршів студента п'ятого курсу філологічного факультету Л. Болеславського. Більше 40 творів прочитав початкуючий автор, і близько 20 з них одержали схвальну оцінку студійців.

В обговоренні участь прийняли студенти філологічного факультету, викладачі. Глибокий аналіз віршів Л. Болеславського дали студенти Грицай, Житницький. На засіданні виступила також тов. Музиченко, редактор Харківського обласного видавництва.

Особливо сподобався всім цикл ліричних віршів. Студійці відзначили їх свіжість, оригінальність, досконалість художньої форми.

Проте твори молодого поета були піддані і суворій товариській критиці. Так, у Л. Болеславського чомусь майже немає віршів на теми громадського життя. Цілоком

справедливо відзначали присутні, що його твори слабо пов'язані з сучасністю, а його ліричний герой не живе життям нашого славного комсомолу, його не хвилюють героїчні діла радянської молоді.

Жваве обговорення викликали вірші-мініатюри Л. Болеславського. Думки студійців розділилися. Тут є хороша творчість, але є й такі, яких не варто було включати до збірки. Часто вони повторюють один одного. В них, як хтось влучно сказав при обговоренні, «Болеславський переспівує самого Болеславського».

Засідання літературної студії пройшло при великій активності учасників, перетворилося у ділове навчання початкуючих літераторів. Наступні збори студії відбудуться в понеділок, 18-го березня.

О. ЮРЧЕНКО, студент.

Буде цікаво

Гаряча пора зараз у студентів географічного факультету. Адже лічені дні залишилися до проведення фестивалю. Важко знайти зараз байдужих до факультетського свята юності, сили й краси, таких, що не намагалися б зробити що-небудь хороше до цієї знаменної в житті факультету події.

Вже розпочав свою роботу оргкомітет у складі 12 чоловік. Справу підготовки до фестивалю доручено активним комсомольцям, які користуються у товаришів авторитетом.

Нещодавно відбулося спільне засідання фестивального оргкомі-

тету, комсомольського бюро та профбюро факультету. Були на цьому засіданні і викладачі, і комсорги груп та курсів. Між членами оргкомітету розподілені обов'язки. Так, наприклад, член комсомольського бюро І. Зусько відповідає за фізкультурну частину свята, Харамда керує підготовкою танцювальних виступів, І. Черваньов проводить репетиції оркестру.

На спільному засіданні було детально розроблено програму художньої частини фестивалю. Фестиваль буде відкритий виступом факультетського хору, який виконає народні пісні та пісні радянських авторів. Нові танці готуватимуть танцювальний колектив, а з читанням віршів та іншими різноманітними сольними номерами виступлять багато студентів. Домровий оркестр факультету розучує зараз класичну і народну музику, твори радянських композиторів.

На фестивалі будуть представлені також виступи факультетських фізкультурників, початкуючих поетів. Будуть і «сюрпризи» — вони готуються у суворій таємниці від «сторонніх». Зараз на курсах закінчується проведення зборів на тему «Що ти запропонуєш на свій фестиваль?».

Отже, факультетський фестиваль географів обіцяє бути цікавим.

В. СИДОРЕНКО,
студент другого курсу
географічного факультету.

ВИСТАВКА «М. В. ГОГОЛЬ»

Учбова бібліотека влаштувала на радіофізичному факультеті виставку «Микола Васильович Гоголь». На виставці — твори письменника, дослідницькі роботи радянських літературознавців та ін.

З ПОШТИ КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ

Радісно відчувати, що твоя праця приносить плоди

«Здрастуйте, комітетчики!

Лист ваш одержала, дуже рада, що не забули мене. Щоправда, затрималася з відповіддю, але тут, в школі, завжди чимось зайнятий, часу вільного мало.

Я уявила собі, як ви готуетесь до традиційного вечора зустрічі — це справді цікаво. Мені дуже приємно, що нас, колишніх студентів ХДУ, запрошують в гості. Ви пропонуєте поділитися досвідом роботи, але він ще дуже малий, так що не знаю, з чого й почати, про що розповісти.

Я викладаю географію у 5—9-х класах.

Безумовно, вражень від роботи вже чимало, навіть за цей невеликий проміжок часу. Хочеться розповісти про один з моїх класів — про 7 «а». Цей клас був спочатку найважчим для мене, не кажучи вже про інших вчителів. Багато довелося тут попрацювати, доки добилася хорошої успішності. В класі є група хлопців, до яких потрібний особливий підхід, а суворість не завжди допомагає. Спочатку у мене з'явилася навіть неприязнь до них, але зараз я у 7-му «а», як у своїй сім'ї.

Дуже радісно відчувати, що твоя праця приносить щедри плоди.

Багато доводиться займатися і поза-

класною роботою. Так, я веду краєзнавче-туристський гурток, який зацікавлює багатьох учнів, допомагає їм у навчанні. Зараз, наприклад, мої юні географи виконують ряд робіт (прилади по географії, креслення, картосхеми). Готують вони їх до шкільної виставки та для географічного вечора. Керую я також балетним гуртком, з дівчатами старших класів готуюмо піраміди до спортивного шкільного вечора.

Ну, ще про що можу сказати? Дуже допомагають мені в роботі лекції, вірніше конспекти лекцій, прослуханих в університеті.

Хочеться побажати випускникам університету великих успіхів після закінчення вузу. Крім того, раджу їм не лякатися труднощів. А студентам молодших курсів бажаю краще вчитися, поважати своїх викладачів, згадки про яких для мене тепер особливо дорогі. Пізніше мої почуття зрозуміє кожний.

З комсомольським привітом **В. ГАРКАВЕЦЬ.**

Запорізька область, село Приазовське».

В минулому номері нашої газети було вміщено кілька листів, де директори середніх шкіл розповідали, як працюють, як виявляють себе в громадському житті випускники Харківського університету. Сьогодні ми продовжуємо публікацію пошти комітету комсомолу, який одержує напередодні зустрічі п'ятикурсників з випускниками ХДУ численні листи і від колишніх університетських студентів, і від директорів шкіл, де працюють вихованці нашого вузу.

В цьому номері слово надається випускниці географічного факультету, колишньому членові університетського комсомольського комітету, активній спортсменці **В. Гаркавець** та директорів Миколаївської середньої школи Осипенківського району, Запорізької області тов. **Г. Бойку**.

Бездоганне виконання обов'язків учителя

Кілька років тому в нашу Миколаївську середню школу, Осипенківського району, Запорізької області, був надісланий на роботу випускник Харківського університету **П. М. Черноус**. Він був призначений викладачем історії у 8—10-х класах, а також класним керівником у 9-му «а» класі.

Про роботу тов. Черноуса можна сказати тільки хороше. Обов'язки вчителя виконує він свідомо і бездоганно, добросовісно ставиться до класного керівництва.

Він добре знає свій предмет, швидко оволодіває методами його подачі. Перевірка знань учнів показала, що пройдений матеріал вони знають добре, розбираються в історичних подіях, уміють поєднати вивчене з сучасністю.

Тов. Черноус **П. М.** вимогливий до себе і до учнів, ввічливий, скромний. Приймає він активну участь і в масово-політичній роботі на селі, часто виступає з доповідями та лекціями.

Г. БОЙКО,
директор Миколаївської
середньої школи.

І життя факультету

З ПЕРШИХ днів за роботу — так озглавлена перша стаття у черговому, 8-му номері стінної газети філологічного факультету «Горьковець». Стаття аналізує підсумки зимової екзаменаційної сесії, конкретно висвітлює успіхи і недоліки, закликає врахувати уроки минулого. В ній мовою засуджено того, для кого минулий семестр пройшов марно, хто, як, наприклад, студенти Петренко, Погода, Ізмайлова-Гусакова, не працював протягом першої половини учебного року, а на екзаменах виявив повне незнання того чи іншого предмету.

Так з самого початку стінника бере бойовничий, мобілізуючий тон і, треба сказати, витримує його досить упевнено.

Ніби в підтримку передовій статті, її провідній думці, що роботу (і не лише навчальну) слід розгорнути одразу, в газеті вміщується виступ студентки 3-го курсу російського відділення М. Терехової під назвою «Справи погані на нашому курсі». Зміст виступу говорить, що редколегія цікавлять і хвилюють корінні питання життя студентських груп. Адже замітка б'є тривогу, вимагає вжити рішучих заходів, будь-що поліпшити успішність на 3-му російському. І не дивно, що т. Терехова пише листа в газету. Вона шукає в ній підтримки, а через газету і підтримки всієї громадськості факультету.

Всіх студентів зараз хвилює питання: «Яким буде наш факультетський фестиваль?». «Горьковець» задовольняє цікавість філологів. Він вміщує статтю викладачки Ф. І. Луцької «Готуємося до фестивалю». І знову це не лише розповідь про те, які номери будуть показані на факультетському молодіжному святі. В статті дано підсумки проведення курсових фестивалів, викриваються хибні у підготовці до факультетського: слабо організовані репетиції масових номерів, не приймають участі у підготовці фестивалю на факультеті викладачі і т. ін.

Наукове товариство готується до конференції

Перші кроки в науку

У студентського наукового товариства радіофізичного факультету коротка історія. Це наймолодше товариство в університеті: воно було створене лише рік тому. Цілком природно, що наукова робота студентів у нас ще тільки налагодується, її форми, які на інших факультетах вже давно стали традицією, тут тільки шукаються, випробовуються життям.

Нам хочеться поділитися тим, що у нас вже зроблено, розповісти про свої плани, для того щоб в наступних номерах газети прочитати виступи представників інших факультетів і таким чином налагодити взаємну інформацію.

Студентська наукова робота в умовах нашого факультету — це перш за все експеримент. Тому наше товариство і пішло по шляху залучення студентів до конкретних робіт на кафедрах. Велика кількість студентів зайнята зараз найрізноманітнішою діяльністю, хай ще не науковою у повному розумінні цього слова, але в усякому разі самостійною і корисною. Ця діяльність — крок до науки, і це головне.

Студент Онуфрієнко, наприклад, будує напівпровідниковий генератор, третьокурсник Єна виготовляє і досліджує новий напівпровідниковий прилад для вимірювання малих емкостей. На кафедрі радіоспектроскопії тільки-но закінчили монтаж генератора пилеподібних коливань студент третього курсу Казанський. Він переходить зараз до вивчення методів застосування радіохвиль (дециметрових) для визначення діелек-

Стаття тов. Луцької послужить серйозним сигналом для партійного і комсомольського бюро, безпечно допоможе справі.

Читач знайде у свіжому номері «Горьковця» і критичну статтю В. Шпалінського про недоліки в роботі студентського наукового товариства, і замітку старшого агітатора І. Кирюхіної про роботу агітаторів філологічного факультету на виборчих дільницях, і розповідь члена студкому О. Тесленка про те, як готується гуртожиток філологів до Всесоюзного конкурсу на краший гуртожиток.

З цікавістю прочитають студенти і 1-го і 5-го курсів тематичну сторінку стінника під назвою «Місяць в школі», зроблену на матеріалах педагогічної практики, і дотепно оформлені «Філакты». Слід сказати, що тематична сторінка в стінній газеті — справа нова і хороша. Приклад філологів гідний наслідування.

Але є в «Горьковці» і те, чого наслідувати не треба — недоліки. Поза увагою редколегії чомусь залишилося святкування Міжнародного жіночого дня. І хоч газета вийшла 9-го березня, в ній ви не знайдете матеріалів про вибачок — активних учасниць громадського життя, про краший студенток, про трудівниць факультету.

Великим недоліком «Горьковця» є й те, що в ньому слабо висвітлюється комсомольське життя факультету. А тут — широке поле діяльності. Адже відомо, що комсомольське бюро філафу не справляється з своїми обов'язками. І кому як не стінній підняти голос, вдарити на сполох, не допускати застою.

Редколегія стінної газети філологічного факультету працює дещо нерівномірно. Новий номер газети свідчить, що є в редколегії хороша сила і можливість кожного номеру стінника робити свіжим, цікавим і дійовим. Треба лише ретельніше і продуманіше готувати його.

тричних постійних. Багато студентів — членів наукового товариства будують стабілізатори, підсилювачі, блоки постачання для великих установок, на яких вони самі будуть потім працювати. Учасники гуртків допомагають дипломникам у виготовленні потрібних приладів. Теми, над якими вони працюють зараз, можуть пізніше послужити хорошим матеріалом для дипломної роботи їм самим.

Велику увагу приділяє факультетська рада СНТ залученню в гуртки студентів перших і других курсів. Як правило, ці студенти зайняті переважно роботою технічного характеру. Але до цього часу у нас не створено реферативного гуртка для студентів молодших курсів, а він дуже необхідний на факультеті.

З самого заснування нашого факультету йдуть розмови про створення в університеті своєї радіостанції. В цьому році справу створення її взяла у свої руки рада СНТ. Будівництво радіостанції підходить до кінця, і незабаром ми зможемо, нарешті, налагодити зв'язок з іншими вузами країни при допомозі радіо.

Передбачається у нас і ще одна цікава робота. Харківська обсерваторія звернулася з проханням допомогти у створенні радіотелескопа. Студенти з радістю відгукнулися на це прохання, і зараз група третьо- і четвертокурсників вже приступила до роботи.

Наукова робота студентів, її організація розвивається у тісному контакті з факультетською парторганізацією, з деканатом та комсомольським бюро. В цьому, на нашу думку, запорука успіхів не лише у нас, але й на всіх факультетах університету.

Хочеться побажати, щоб на сторінках нашої університетської преси частіше виступали активні

Нещодавно відбулось засідання університетського комітету комсомолу, на якому заслухали питання про роботу комсомольського бюро філологічного факультету.

Комітет комсомолу відзначив незадовільну організаційну роботу комсомольського бюро філологів. Секретар бюро тов. Шереметьєва не виявила потрібної ініціативи і наполегливості у керівництві комсомольською роботою, а це привело до того, що керували робою окремих курсових бюро лише окремі комсомольські активісти. Комсомольське бюро факультету не здійснювало керівництва курсовими бюро, не слухало на своїх засіданнях їх звітів, звітів окремих секретарів курсових бюро та групорів.

Незадовільна робота тов. Шереметьєвої відбилася і на тому, що за останній час значно послабилася дисци-

Ініціативніше вести шефську роботу

ШЕФСЬКА робота — одна з дільниць громадського життя студентів. Вона дає їм можливість ближче познайомитися з вибачком, краще узяти свою майбутню роботу.

Наш університет проводить шефство на 15 об'єктах міста й області. Студенти бувають в середніх школах і в Куряжі, на заводах і в робітничих гуртожитках. Питанням поліпшення шефської роботи студентів нашого університету були присвячені збори комсомольського активу, скликані 10 березня комітетом комсомолу.

Слід сказати, що не всі комсомольські бюро факультетів серйозно поставилися до проведення активу і не забезпечили участі своїх комсомольців-шефів в його роботі. Це в першу чергу стосується комсомольського бюро радіофізичного та хімічного факультетів (секретарі бюро тт. Л. Цимбал та Г. Шаповалова), а також активістів фізико-математичного факультету, які вирішили, що всім шефам на актив з'являтися не обов'язково. Відповідальний за шефський сектор комсомольського бюро радіофаку т. Рєво обмежив свою участь у роботі зборів лише тим, що з'явився на їх початок і, побувши кілька хвилин, зник. А у радіофізиків, до речі, з шефською роботою не все гаразд, і

сти СНТ, ділялися методами своєї роботи, своїм досвідом, своїми успіхами і невдачами. Треба нам всім разом, спільними зусиллями постійно поліпшувати студентську наукову роботу, підносити її до рівня, який би відповідав великим науковим традиціям нашого вузу.

І. ЯКИМЕНКО, В. ПИЦЮГА, члени Ради СНТ радіофізичного факультету.

В гуртку регіональної фізичної географії

Великою популярністю на географічному факультеті користується гурток регіональної фізичної географії, яким керує доцент П. І. Гордієв. Кожної п'ятниці збираються гуртківці на чергові засідання, які проходять цікаво. Час від часу, коли з'являється новий номер журналу «Вокруг света» або «Известий Всесоюзного географического общества», на засіданні гуртка роблять їх огляди. Тому гуртківці завжди охочіся в курсі новин географічної науки.

Великий інтерес серед студентів факультету викликали два засідання гуртка, на яких підводилися підсумки літньої виробничої практики студентів третього курсу на лівобережжі Дніпра та в районі Карпат. Тоді на засіданнях були присутніми не лише гуртківці, але й інші студенти факультету.

Комсомольське бюро факультету не справляється з своїми обов'язками

пліна серед самих членів факультетського комсомольського бюро. Деякі з них навіть не з'являлися на засідання (замісник секретаря тов. Журавльов). Засідання бюро на філологічному факультеті готувалися слабо, внаслідок чого проходили в'яло, не приносили потрібних результатів. Слабо здійснювався контроль за виконанням прийнятих рішень.

Комітет комсомолу відзначив також недоліки комсомольського бюро філологічного факультету у веденні документації. Так, зокрема, не оформлені тут матеріали конференції, протоколи багатьох засідань.

Тов. Шереметьєвої оголошено догану. З метою поліпшення комсомольської ро-

боти на факультеті комітет комсомолу рекомендував провести на всіх курсах і в групах з 18-го березня по 1-е квітня цього року комсомольські збори з повісткою дня «Про заходи до поліпшення комсомольської роботи в організації». Буде також проведений семінар секретарів курсових бюро та групорів по організаційних питаннях.

Завдання комсомольського бюро філологічного факультету полягає зараз у тому, щоб в найближчий час ліквідувати допущені недоліки і стати справжнім організатором комсомольського життя на філологічному факультеті.

Е. ПУГАЧ

Ім слід би було повчитися в інших.

З доповіддю про стан і завдання студентів університету в шефській роботі, про заходи до її поліпшення виступила відповідальна за шефський сектор комітету комсомолу тов. І. Широкоград. Вона відзначила, що шефська робота ще не піднята на потрібний рівень, хоч наші студенти вже і досягли значних результатів. Постійну роботу на підшефних об'єктах ведуть коло 500 студентів і біля тисячі чоловік приймають участь в ній. Доповідка сказала, що окремі факультети досягли значних результатів, і в першу чергу відзначила тут студентів філологічного, історичного та біологічного факультетів (відповідальні за шефську роботу тт. Дранник, Головач, Владимірова).

Тов. Широкоград піддала критиці шефів з фізико-математичного факультету, комсомольське бюро якого, зокрема відповідальний за шефський сектор тов. Хлівняк, у 1-му семестрі не змогли організувати систематичних виїздів студентів у підшефні гуртожитки заводу транспортного машинобудування. Дуже слабо працюють, як значила тов. Широкоград, в 131-й

Багато повідомлень гуртківці роблять на матеріалах практики та власних спостережень. Саме такі доповіді заслуговують найбільшої уваги, а найкращі з них рекомендовано на університетську студентську наукову конференцію. Серед таких доповідей — «Про результати виробничої практики студентів п'ятого курсу» Лазаренка та Гольдфельд, «Фізикогеографічні спостереження в окремих районах Карелії» Митяша та ін. Вже підготовлені до друку тези цих доповідей.

Безумовно, гурток працює непогано, але є в його роботі і недоліки. Так, в планах намічався випустити «Календаря знаменних дат» та «Цікавого в географії». Але, на жаль, хороші задуми лишилися невиконаними. Прикро, що гурток слабо відвідують студенти, які переведені з педагогічного інституту, особливо третьокурсники. Окремі з них непогано працювали в минулому році, а роботи Чайки та Цовби навіть були висунуті на міський огляд. Чим же пояснити їх пасивність зараз?

Гурток викликає значний інтерес також студентів молодших курсів, але робота побудована так, що участь в ньому можуть приймати тільки старшокурсники. Цей недолік слід надалі усунути.

Л. БРЖЕЗИНСКА, студентка четвертого курсу географічного факультету.

школі радіофізики. В цьому винне в першу чергу комсомольське бюро факультету, а також відповідальний за шефську роботу т. Рева.

В обговоренні доповіді виступило багато комсомольців-активістів. Тт. Дранник і Тарасова з філологічного факультету розповіли про роботу філологів в Куряжі. Вони вказали, що комітету комсомолу слід більше допомагати комсомольцям, які займаються шефською роботою. Тт. Головач (історичний факультет), Фіш (геофак), Владимірова (біофак) та ін. у своїх виступах розповіли про роботу на підшефних об'єктах і відзначили, що шефська робота приносить багато користі не лише самим підшефним, але й студентам.

У своєму виступі представник партійного комітету тов. Паргаманик відзначив, що питання про поліпшення шефської роботи поставлено вчасно. Він навів цікаві дані про роботу університетських студентів в колгоспах Харківської області. Разом з тим він зазначив, що комітет комсомолу ще мало уваги приділяє шефській роботі в колгоспах. Тов. Паргаманик закликав комсомольців активніше брати шефство над колгоспами, подавати їм всіляку допомогу.

З цікавою промовою виступив на активі представник дитячого тубсанаторія «Отрадное» т. Фрідман. Він розповів, яку корисну роботу проводять студенти біологічного факультету в санаторії, а також сказав, що інколи, на жаль, виїзди шефів зриваються, а окремі студенти не завжди серйозно ставляться до своїх шефських обов'язків.

Секретар комітету комсомолу тов. Корж, яка виступила на закінченні зборів, сказала, що комітет комсомолу прикладе всіх зусиль для постійного поліпшення роботи в підшефних колгоспах, на підприємствах, в школах.

Збори шефського активу університету намітили ряд заходів, які повинні сприяти піднесенню шефської роботи, будуть постійно зміцнювати дружбу студентів з робітниками, колгоспниками, школярами.

В. ГОЛОВІН.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„БІЛЬШЕ ПІКЛУВАННЯ ПРО ПОТРЕБИ ЛЕКТОРІЯ“

Як повідомив редакцію проректор по адміністративно-господарській частині університету тов. Г. Л. Якубович, факти, наведені в замітці, під такою назвою вміщені в нашій газеті, правильні. Господарська частина жила всіх необхідних заходів для того, щоб університетський лекторій працював у нормальних умовах.

Геологи справили новосілля

С КІЛЬКИ було строків, скільки обіцянок, скільки сподівань! До переїзду готувалися ще з 1955 року, власними зусиллями влітку допомагали будівникам. І ось нарешті на дошці оголошень з'явилося: «Геологи! Допоможемо перенести обладнання в новий корпус!» Тільки тепер навіть зашкарублі скептики повірили, що переїзд — справа реальна.

І ось перед нами світлий шестипверховий геологічний 11-й корпус. Тут є де розгорнутися і кафедрам і деканату, студентам і аспірантам. Не біда, що ще не закінчене встановлення великого ліфту і доводиться пішки підніматися на шостий поверх — геологам це корисно. Не біда, що у одній кімнаті розміщені і комсомольське бюро, і профбюро, і редакція «Геолога» — вони не посваряться. Коли ж посваряться, то це буде краще: можливо, живе у нас на факультеті комсомольська і профспілкова робота. А то така тиша. Але... це між іншим.

Тепер пройдемо по поверхах і подивимося, як влаштувалися геологи на новому місці. На перших двох розмістилася кафедра гідрогеології. Тут є і залиті світлом аудиторії і прекрасно обладнані лабораторії. Студентів-гідрогеологів Майбороду і Чернякова ми застали в момент, коли вони з цікавістю вивчали в новій лабораторії прилад для визначення механічних властивостей ґрунтів. В нових приміщеннях їм дуже подобається (фото внизу).

На третьому поверсі — кафедра загальної геології і деканат. Тут уже висить дошка оголошень і таблиця оцінок, одержаних студентами-геологами під час минулої семістри. Весело поблизкують на ній червоні «п'ятірки», чорні «трійки» та «двійки» похмуро поглядають з таблиці. Особливо густі вони у першокурсників, тут немає жодного студента, який би здав всі екзамені на «відмінно». Черговий кадр припав на кафедру загальної геології, де працювали дипломники В. Василенко і П. Потапов. Нове приміщення їм теж прийшлося до смаку. Тут, як вони зазначили, і працювати легше (фото ліворуч).

Потім ми пішли на кафедру мінералогії. Вона розташувалася на четвертому поверсі. Є тут велика аудиторія для загальних лекцій, препаратознавацька кімната, окрема кімната для роботи з паяльною трубкою та ін.

П'ятий поверх у нас вже назвали аудиторним. Тут знаходяться дві найбільші аудиторії, в яких проводяться не лише загальні лекції, але й збори та вечори. А на

площаді біля сходів поставлене поле настільного тенісу. Тут людно. Гарячі бої відбуваються за цим столом. Коли ми хотіли сфотографувати одну з зустрічей, гравці і глядачі швидко стали розходитися. В чому річ? Але обережне запитання одного з болельщиків «Це не для сатиричної газети?» пояснило нам все. Між іншим, хвилювання гравців було не безпідставним: тут поруч, на цьому ж поверсі у найбільшій аудиторії йшла загальна політгодина, не всі були присутніми там

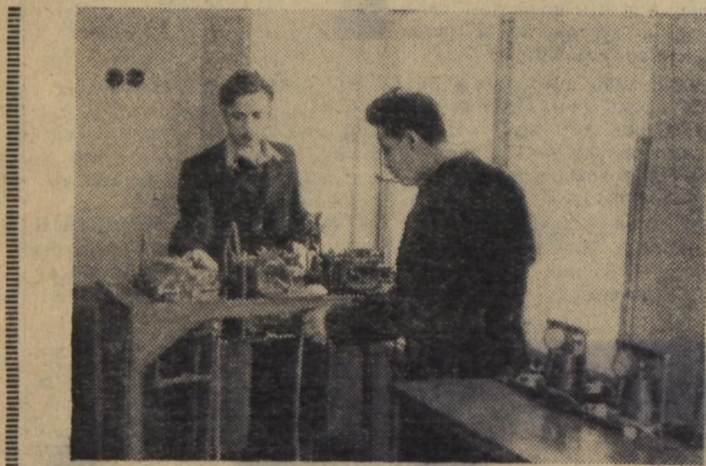
на цей раз не через брак місця в аудиторії.

А ось ми і на шостому поверсі. Тут панують губки і рептилії, це світ закам'янілостей, відбитків найдавніших рослин і тварин. Ми на кафедрі палеонтології.

На кафедрі палеонтології ми сфотографували аспіранта третього року навчання Ю. В. Тесленка. Аспірантам у новому приміщенні також створені всі умови для спокійної плодотворної роботи (фото вгорі).

Так, подарунок наші геологи одержали хороший, їм створено всі умови для навчання. І думається, що темні плями в таблицях екзаменаційних сесій зникнуть, як і незручності старого приміщення геолфаку.

Текст М. НІСНЕВИЧА,
фото О. КУЗІНА.

Підсумкова конференція науковців біологічного факультету

Відбулася наукова конференція, присвячена підсумкам науково-дослідницької роботи факультету та інституту біології. На ній, крім загальної доповіді директора інституту біології члена-кореспондента АН УРСР проф. В. М. Нікітіна, який дав аналіз наукової роботи колективу за минулий рік, було заслухано 10 наукових доповідей. З підсумками своїх досліджень за минулий рік виступили професори Медведєв, Волчанецький, Нікітін, Шкорбатів, доцент Манаков, Шаталова-Залеська, Кухаркова, Шевченко та ін.

Значний інтерес викликала доповідь члена-кореспондента АН УРСР проф. В. М. Нікітіна про нові дані багаторічних досліджень по вивченню провідних факторів вікового розвитку організму. Ці дослідження проводяться кафедрою фізіології тварин та людини разом з колективом кафедри біохімії і мають велике значення для теорії та практики медицини і ветеринарії. Тісно пов'язані з практичними питаннями тваринництва дані досліджень, повідомлені доцентом І. Д. Манаковим, який займається вивченням типів вищої нервової діяльності у коней.

Аналіз наукових доповідей, заслуханих на конференції, показав, що за минулий рік в дослідженнях вчених біофаку та інституту біології зроблено значний ухил в бік робіт, пов'язаних з практикою народного господарства.

В цьому відношенні заслугоує на увагу доповідь Л. А. Шкорбатова, який повідомив про результати вивчення гідрохімії та гідрогеології Краснокопальського водосховища у зв'язку з використанням його для водопостачання Донбасу.

Знаходять застосування у практиці роботи лабораторії фітопатології, очолюваної почесним членом Всеукраїнської Академії сільськогосподарських наук проф. Т. Д. Страховим. Дослідження лабораторії спрямовані на дальшу розробку і обґрунтування дегенерації грибків-паразитів у ґрунті та в рослинному організмі.

Вчені-зоологи проф. Волчанецький та проф. Медведєв розповіли про результати вивчення формування фауни Кримського півострова. Ці дослідження мають важливе значення для здійснення робіт по зміні культурного ландшафту лісостепу України. Значний інтерес викликала на конференції і доповідь тов. Шевченко (співдоповідь Г. І. Вергуна) про паразитофауну річки Дінець.

Результати досліджень 1956 року викликали на конференції жваве обговорення. Були викриті також недоліки, які ще є в науковій роботі факультету та інституту, як наприклад: деяка розпорошеність досліджень на окремих кафедрах, зволікання строків створення узагальнюючих монографій по результатах багаторічних досліджень, недостатній зв'язок окремих кафедр та відділів з виробництвом і т. ін.

В резолюції, прийнятій на конференції, намічені конкретні заходи, спрямовані на дальше поліпшення науково-дослідницької роботи біологічного факультету та інституту біології.

М. ТИМАШОВ,
старший науковий співробітник інституту біології ХДУ.

В тіні католицького хреста

ФРАНЦУЗЬКИЙ вчений Роже Гароді у книзі «Церква комунізм і християни» розповідає, що Ватикан має у Сполучених Штатах капіталовкладення, які досягають 35 мільярдів франків, а в ряді інших країн — в розмірі 60 мільярдів франків. Останнім часом католицизм з особливою старанністю виступає як захисник пригноблених.

Для цього князі церкви сплели складну павутину організацій. Ось одна з них: вона називається «Католицька дія Італії». Головне завдання цієї організації — застрахувати капіталістичний лад від майбутніх потрясінь: адже саме молодь буде господарем завтрашнього дня. Туристи, що прямують до собору святого Петра, не звертають уваги на скромну табличку, яка сповідає: центральна президія цієї організації розташована в будинку № 1 по вулиці Кончільяоне. З вікон будинку добре видно силует замка св. Ангела, який колись був в'язницею для жертв папської інквізиції. Тут, на самому кордоні міжнародного центра католицтва — Ватикану і столиці італійської республіки — Риму, знаходиться «мозковий трест» найбільшої католицької організації, створеної церквою для боротьби з демократичними суспільними силами.

Але все ж головну увагу католицька верхівка приділяє молоді. Не випадково, звичайно, другою особою в керівництві «Католицької дії» є президент молодіжного об'єднання. Характерно, що це об'єднання складається з ряду організацій, пристосованих для роботи серед робітників, селян, учнів.

Відомо, що князі церкви ревниво оберігають свою панівну роль в русі молодих католиків.

Декий час тому газета «Уолл-стріт джорнел» опублікувала цікаву заяву:

«...Шукаю місце пастиря душ людських в промисловості. Методи, з допомогою яких я підвищую моральний рівень робітників, сезонілять вашому підприємству сотні тисяч доларів! Не пошкодуйте ж господу богу 10.000 доларів шороку, щоб допоміг він вам позбавитись від всілякого клопоту з робітниками!».

Чи не потішна заява, правда? Можна не мати сумніву — безробітний пастир не довго залишався без місця.

«В дитячі роки, — навчає один з відомих керівників «Католицької дії» єпископ Л. Чіварді, —

свідомість надзвичайно гнучка і податлива, як м'яка глина в руках досвідченого скульптора. Відбитки, залишені на дитячій свідомості, залишаються незгладимими протягом всього життя». Що ж намагається «виліпити» з дитини католицька церква?

Сучасний «католицький ідеал» молодої людини нічим не нагадує богобоязливої і смиренного отрока, який проводить весь свій вільний час за молитвою. Нинішній ідеал для католицьких пастирів — це юнак — спортсмен, здатний поєднувати молитву із заняттям боксом, відвідувати обідню і активно боротися в політичних диспутах.

Священики намагаються виділити підлітків, які мають організаційські здібності і користуються авторитетом серед ровесників. Пильно, ні на хвилину не випускаючи їх з поля зору, слідкує священик за вихованням обраних. Іх посиляють на спеціальні курси, де навчають «техніці» керівництва. Знання найвищих досягнень психології та педагогіки вважаються абсолютно необхідними для зразкового лідера молодіжної католицької організації. Нарешті, в урочистій обстановці, яка повинна надовго запам'ятися юнакові, він дає клятву вірності Ватикану.

Церква не шкодує ні зусиль, ні засобів для підготовки керівників молоді, часто обираючи їх з робітничого середовища. Прагнучи завербувати наміченого кандидата, парафіяльний священик влаштує його на більш легку і високооплачувану роботу. Якщо не вдаються спроби підкупити, в хід пускаються загрози, залякування. Характерно, що зараз в Італії юнак, який бажає поступити на ту чи іншу фабрику, повинен, як правило, подати особливу рекомендацію від парафіяльного священика.

Ріст свідомості трудящої молоді змушує католицьку церкву вишукувати нових практичних прийомів, вдаватися до все нових пропагандистських засобів. Друкуються тисячі тонн літератури — життя святих і брошури про автоматизацію виробництва, інструкції проте, як знайти наречену чи як діяти серед молодих селян, сентиментальні романи для дівчат і описи зразкового спортивного центра.

Деякий час тому товариство «Пакс Крісті» («Світ Христа») опублікувало брошуру «Я голодний...» Її автори не шкодують фарб, змальовуючи трагічне ста-

новище багатьох народів. Вони нагадують, що кожного року гине від недоїдання 60 мільйонів чоловік, що дві третини населення землі знає хронічного голоду, що в цілому ряді залежних і колоніальних країн становище продовжує погіршуватися. Де ж вихід? Автори рішуче виступають проти будь-яких соціальних заходів. Із сторінки на сторінку переливається найсолідніший елей. І одночасно автори непомітно підказують читачеві, що «незалежність не приносить достатку», що від аграрних реформ «було-б марно чекати поліпшення в харчуванні всього населення».

Церква намагається переконати молодь, що єдиний шлях до процвітання і щастя — в моральному удосконаленні суспільства. «Геть класову ненависть!» — вимагає «Асоціація християнської молоді Англії». А ось ще пише газета «Мілітант», яка видається для активісток «Католицької робітничої жіночої молоді Франції»:

«Тяжке становище молодих трудящих — наслідок великих гріхів, гріхів особистих, гріхів твоїх ближніх, гріхів суспільства. Ці гріхи — гордість, егоїзм, бязгуство, любов до грошей, любов до втіх. Щоб полегшити життя трудящої молоді, треба боротися проти гріхів в усьому світі».

Нещодавно реакційне керівництво «Католицької дії» на чолі з кардиналами Пьяцца і Оттаріні примусило піти у відставку голову асоціації чоловічої молоді Італії Маріо Россі. Россі був обвинувачений у тому, що він і його друзі схильні прислухатися до закликів лівих молодіжних організацій про спільну боротьбу проти злигоднів, за право на працю. Тоді на знак протесту проти розправи над Россі подали у відставку всі 25 членів центральної президії організації.

Ні загрози, ні залякування не можуть зупинити прагнення католицької молоді до співробітництва з демократичними силами. Наперекір волі князів церкви багато католиків Франції, Італії, Бельгії та інших країн виступає спільно з прогресивною молоддю за мир, за краще майбутнє.

Б. ПАВЕЛЬЦЕВ,
Ю. ЧЕРКІЗОВ.

«Комсомольська правда»,
27 лютого 1957 р.

«ХАРКІВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»

Стор. 3. 16 березня 1957 р.

Синтетичне волокно

Кафедра штучного волокна Московського текстильного інституту в співдружності з інститутом полімеризаційних пластиків Міністерства хімічної промисловості СРСР розробила спосіб одержання нового синтетичного волокна — фторлона.

Волокно, одержане з фтороутримуючих сополімерів, за рядом властивостей істотно відрізняється від всіх відомих штучних і синтетичних волокон. Воно цілком стійке до дії концентрованих розчинів кислот, лугів і окислювачів. При безперервній дії концентрованої азотної кислоти і розчину перекису водню протягом декількох тижнів і навіть місяців міцність фторлона не змінюється. Волокно ж хлорин, яке до цього часу вважалося найбільш хімічно стійким, при дії концентрованої азотної кислоти на протязі 24 годин значно знижує міцність, а при більш тривалій дії розсипається. Фторлон більш стійкий до дії світла, ніж поліакрилонітрильне волокно (орлон, нітрон).

Питома міцність нового, зміцненого волокна, приблизно, на 40—50 процентів вища міцності поліамідних волокон капрону і нейлону. Питома вага фторлона — 2,16.

Теплостійкість волокна — відносно невелика, але не нижча ніж у більшості синтетичних волокон. Вироби, одержані з нього, можуть довгий час експлуатуватись при температурі до 100—110 градусів. При температурі 120—125 градусів починається деформація фторлона.

Одержання волокна фторлона і його наступне оброблення не являють собою яких-небудь труднощів і можуть бути здійснені на виробничому обладнанні, яке використовується для одержання інших синтетичних волокон.

В зв'язку з обмеженою базою сировини, з нового волокна найбільш доцільно виготовляти фільтрувальні матеріали, спецодяг, прокладки, шланги і інші вироби, які піддаються довгій дії концентрованої азотної кислоти, перекису водню і інших агресивних реагентів. Зараз проводяться широкі випробування різних виробів із фторлона.

З. РОГОВІН, професор,
З. ЗАЗУЛІНА, кандидат технічних наук.

Телевізор -кіно

Екран телевізора «Москва» виносний, він встановлюється на віддалі 15—20 м від приймача. Зображення на екрані одержується велике: 0,9 на 1,2 м. Тому телевізор зручний для демонстрації передач у великих аудиторіях, лекційних залах, шкільних класах, клубах. Екран зроблено з тонкого алюмінійового листа, натянутого на раму, яка після перегляду передачі ховається в спеціальну підставку. Приймач знаходиться окремо в футлярі. Око проекційного телевізора зовсім не схоже на звичайну електронно-променеву трубку. Тильна частина кінескопу вкрита спеціальним люмінофором. Пучок електронів, спрямованих гарматою кінескопу з напруженням 25 тис. в., викликає сліпучо яскраве світіння мініатюрного екрана. Промені світла від нього проходять крізь коректукну лінзу, спрямовуються на угнуто дзеркало, відбиваються і падають на екран.

Приймання передач телевізором ведеться по одній з трьох програм. Крім того, можна приймати ультракороткохвильові широкосмукові радіостанції і з допомогою електропрогравача провадити грамзапис. Для перегляду програми у великих приміщеннях потрібен потужний звук, тому акустична система приймача складена з кількох динаміків.

Звук і зображенням телевізора-кіно можна керувати з допомогою дистанційного пульту, з'єданого з приймачем м'яким і легким кімнатним кабелем.

(З журналу «Техніка молоді» № 1, 1957 р.)

Обговорюємо статтю
«Є такий хлопець...»

НАВІЩО ВІН?

Нас глибоко вразила поведінка студента четвертого курсу хімічного факультету О. Артеменка. Це правда, що в нашому житті ще трапляються, на жаль, прояви гнилого індивідуалізму і пристосовницьких настроїв. Буває, що в хорошому колективі приживаються підлі кар'єристи, які живуть за рахунок колективу, перешкоджають і стоять на його шляху.

Ми вважаємо, що індивідуалізм у будь-яких його проявах треба рішуче викоринювати. Не виконав товариш доручення колективу — він повинен відповісти за це, пропустив лекцію, чи грубив у розмові

з товаришами — теж до відповіді. Тільки в такому разі, тільки тоді, коли людина відчуватиме відповідальність за свої вчинки перед колективом — тільки тоді ми позбудемось одного з найгірших пережитків — гнилого індивідуалізму, замкненості в собі, існування тільки для себе. А Артеменко та йому подібні хай запам'ятають мудру фразу: «Якщо я тільки для себе, то навіщо я?». Хай Артеменко глибоко задумається над питанням «Навіщо він?».

А. ФОМІН, М. ЗАЯРНИЙ, В. ТОКМАНЬ,
студенти історичного факультету.

Вийшли у нашому видавництві...

Труди кафедр історії КПРС і діалектичного та історичного матеріалізму, том 3, 1956. Це — друга книга, випущена кафедрами історії КПРС і діалектичного та історичного матеріалізму протягом 1956 року. Перша була присвячена революції 1905—1907 рр. в Росії (том другий Трудів).

Третій том відкривається статтею доцента І. Л. Бейгеля «В. І. Ленін про вирішальну роль народних мас у будівництві комуністичного суспільства». Автор статті виходить з основного положення ХХ з'їзду КПРС про те, що справжнім творцем нового життя є народні маси, керовані Комуністичною партією. «Вся діяльність основоположника і вождя Комуністичної партії і Радянської держави В. І. Леніна, — говорить в статті, — була проіннята непохитною вірою в силу і здібності її» і доцентів Ю. М. Бадіяна і

О. О. Воскресенського «Із історії робітничого руху в Харкові. Тримісячний страйк робітників ХПЗ (листопад 1912—січень 1913 р.)». Автори широко використали для своїх статей матеріали Харківського обласного державного архіву, Центрального державного історичного архіву УРСР, Центрального державного архіву Жовтневої революції УРСР, звіти Російського паровозобудівельного товариства, матеріали з газет «Пролетарий», «Южный край», «Правда», «Утро», «Сніп», «Рабочая газета», «Социал-демократ», журналу «Літопис революції» і інших, а також класичні твори В. І. Леніна та спогади старих більшовиків.

О. О. Воскресенського «Із історії робітничого руху в Харкові. Тримісячний страйк робітників ХПЗ (листопад 1912—січень 1913 р.)». Автори широко використали для своїх статей матеріали Харківського обласного державного архіву, Центрального державного історичного архіву УРСР, Центрального державного архіву Жовтневої революції УРСР, звіти Російського паровозобудівельного товариства, матеріали з газет «Пролетарий», «Южный край», «Правда», «Утро», «Сніп», «Рабочая газета», «Социал-демократ», журналу «Літопис революції» і інших, а також класичні твори В. І. Леніна та спогади старих більшовиків.

Стаття доцента В. П. Буднікова присвячена важливому питанню історії більшовицької преси, а саме: як партія комуністів, використовувала пресу в період першої російської революції. У складних історичних умовах преса допомагала партії вести боротьбу з капіталізмом. Цій ідеї вірно служила і більшовицька газета «Пролетарий», яка виходила з травня по листопад 1905 року. Газета, як відомо, була створена за рішенням III з'їзду партії, який приділив особливу увагу постановці друкованої пропаганди.

На матеріалах України кандидат історичних наук Н. В. Терещенко розглядає питання боротьби КПРС за здійснення ленінського кооперативного плану по ільній сільськогосподарського виробництва в 1923—1925 роках. Для своєї статті вона використала твори В. І. Леніна, рішення партійних з'їздів і конференцій, матеріали Центрального державного архіву Жовтневої революції СРСР і УРСР, а також газети і журнали того часу: «Правду», «Известия», «Коммунист», «Селянську правду», «Більшовик», «Сільський господар», «Вісті ВУЦВК», «Известия ЦК КП(б)У» та інші; нариси розвитку народного господарства України тощо.

вітряються.

Аж ось серед лісу блимнув вогник. Рознеслося дружне «ура!», та радість виявилася дещо передчасною: вогник горів кілометрів за два на другому березі озера. Незабаром знову побачили вогні, знову «ура!» Вийшли до колгоспної конюшні, але до села ще далеко. Серед нас виявилися навіть філософи, які доводили, що між напленою хатою і конюшнею нема ніякої різниці. Але все ж дійшли до села і ночували в школі.

Нарешті Зеленогорськ. Ми знов у поїзді, а далі на шляху у нас Ленінград, нові враження, Нєва, широкі вулиці і проспекти, Ермі-

РОЗМІРНО постукують на стиках колеса вагонів. За вікнами — поля і ліси Білорусії, йде дощ, біжать брудні струмки, а в вікнах — хмури, стурбовані обличчя, що жадібно шукають очима хоч би полянку снігу... Це група туристів ХДУ, яка прямує на Карельський перешийок.

Майбутніх геологів, радіофізиків погода хвилює більше, ніж інших пасажирів: позаду суперечки про вибір маршруту, успішно закінчена сесія, «війна» з бухгалтерією, підготовка до походу і раптом — відлига, дощ! Зовсім не за розглядом! Невже вони будуть заважати?

А ось і Приозерськ — старовинне російське місто на березі Ладозького озера. По дорозі йдуть два прохожих у валянках, похлопують рукавицями одна об одну, їх обганяє молодий хлопець саньми. Тут справжня російська зима. Півметровий сніг і невеликий мороз, краще й не придумаш. В Харків до завідуючого кафедрою фізкультури летить телеграма: «Догнали зиму, вийшли на маршрут, настрої бадьорі!».

Стаємо на лижі... Перше падіння. Збираєшся жваво піднятися, як в Харківському лісопарку на тренуванні, але важкий рюкзак якось дивно звалює тебе на інший бік. Весело всім. Маршрут почато.

Наша група переходить озеро, скуте твердою кригою, входить у ліс. Так, тут дуже красиво! Лапи високих ялин заповнені снігом, оголені осики та берези, сліди зайців і лисиць на снігу. Тихо... Тільки зрідка вітер зашумить верхів'ями ялин.

Незабаром з-за хмар виглянуло сонце, і суворий ліс набрав веселішого вигляду. Швидко тече незамерзаюча річка... Ліс... Ще ліс і знову озеро... Чи не час і підкріпитися? Думка ця народжується майже одночасно у всіх, і ми зупиняємося. Ну і смачний же шматок чорного хліба з салом!

Йдемо далі. Важкий рюкзак і пройдений шлях стають відчутними. Частіше доводиться робити привали. Згадуємо Остапа Вишню, який говорив про туристів «Легені розправиш — ноги покарлючиш... Ноги розправиш — легені покарлючиш...».

Швидко починає темніти. Природа починає помітно менше цікавити нас. Але ось нарешті і село. Ночували в гуртожитку Карельського кар'єроуправління.

А вранці, коли вчорашня втома забулася, йдемо далі. Пейзаж змінюється. Серед лісу все частіше зустрічаємо валуни — від дрібних до розмірів трьохповерхового будинку. Починається хуртовина. Спочатку вона — тільки тимчасова зміна вражень. Але коли незабаром наступить ніч і сніг стає мокрим, піднесеність поволі ви-

таж, Зимовий палац і Російський музей надовго залишаться в нашій пам'яті. За вікнами вагона знову Білорусія, знову йде дощ, але тепер він нас не хвилює — цікавий похід закінчено.

В. ВОЄВОДІН,
студент 2-го курсу
геологічного факультету.
Фото автора.

Кандидат історичних наук О. С. Фінклер у своїй статті розглядає питання про братерську допомогу великого російського народу українському народові в організаційно-господарському зміцненні колгоспів у 1931—1934 роках. «Боротьба Болгарської комуністичної партії за ліквідацію неписьменності і малописьменності серед дорослого населення країни в роки першої п'ятирічки (1949—1953 рр.)» — тема статті кандидата історичних наук Г. М. Попова.

Кандидат філософських наук В. П. Шерстнюк у своїй статті розглядає діяння закону обов'язкової відповідності виробничих відносин характерові продуктивних сил в первісному суспільстві. Актуальному питанню присвячена стаття доцента М. Г. Зельдовича «Боротьба В. І. Леніна за ідейну спадщину російських революціонерів-демократів в період 1905—1912 років».

Збірник закінчується переліком тем кандидатських дисертацій, що були захищені в період 1954/55 і 1955/56 учбових років. Обсяг збірника — 20 друкованих аркушів.

П. КОСТЮК
Редактор
В. БУДНІКОВ